

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Herrens Veninder

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Herrens Veninder", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 446. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid125880/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 222. *)

Frydelig Himmel og Jord
Synger i Chor:
Han med den vældige Arm
Styred paa Døden sin Harm!
Første-Født i Dødens Rige,
Han gienfødte os tillige,
Gjorde ved et Almagis-Bliv
Svælget til et Moders-Liv,
Afgrund til et Naadens Dyb!

No. 223. **)

- 1 Herrens Veninder!
Apostelinder!
Salige prise vi eder i Dag:
Lys fra Graven,
Rosen fra Dødnings-Haven,
Bragde først I under Sørgehus-Tag!
- 2 Gyldneste Tale
Klang da i Sale,
Det var Opstandelsens levende Røst:
Freiser-Manden,
Jesus, vor Ven, er opstanden!
Jubled I lydt til al Jorderigs Trøst!
- 3 Engle jer røbed
Glæden i Svøbet,
Selv lagde Herren jer Glæden i Favn,
Den paa Vinge,
Brat til Apostler at bringe:
Glæden fra Grav i den Levendes Navn!

*) Et *Græsk* Paaske-Vers.

**) Sammensat af *Græske* Paaske-Vers.

4 Aldrig vi glemme,
Kvindernes Stemme
Laae paa Apostlernes Tunger til Grund,
Første-Grøde
Var den af Liv fra de Døde,
Kvindefødt er da Opstandelsens Mund!

5 Herrens Veninder!
Salige Kvinder!
I bad Apostler udraabe paa Stand
Paaske-Dagen,
Smilet ad Sorgen og Klagen,
Vidnesbyrd stort fra Førglemmelsens Land!

No. 224. *)

Menneske-Bolig!
Bæve du maatte, da Frelseren døde;
Men i Opstandelsens Morgen-Røde
Da blev du rolig!
Ja, ved Opstandelsens levende Ord,
Blev du beroliget, Jord,
Der, hvor du bæved saalænge med Smerte,
Dybt i det blødende Hjerte!
Halleluja!

No. 225. **)

1 Klapper i Haand, alle Folke-Færd!
Synger med Fryd, baade fjern og nær:
Himmelfaren er Menneske-Sønnen!
Kongernes Konge og Drotters Drot
Jesus nu hedder i Himlens Slot,
Himmelfaren er Menneske-Sønnen!

*) Et *Grøsk* Paaske-Vers.

**) Efter *Grøske* Himmelfarts-Vers.